San Juan 24 Abril 1953

Distinguido y querido amigo: Hace unos días trabajando sobre ~~un tema~~ los valores asintóticos de las funciones enteras consulté de nuevo una memoria de Milloux encontrando en la misma un teorema que me permitió demostrar el resultado que en mis anteriores le indicaba como probable y que sólo había demostrado cuando $\alpha < \alpha/2$. Además la demostración permite obtener lo ~~un resultado algo mas general.~~ con ~~condiciones~~ hipótesis menos restrictivas. ~~Según Vd me indicaba~~ Como me parece que el resultado es interesante y Vd me indicaba lo mismo en una de sus anteriores próximamente le enviaré una nota ~~con la demostración~~ sobre el mismo para que si Vd lo cree conveniente se publique en la Rev Mat Hispano-Americana.

Reciba un fuerte abrazo de su buen amigo

[illegible]

g.e.

Després de la demostració del teorema anterior i la del teorema IV seria sobrera tota explicació; si bé amb els nostres coneixements actuals, caldria imposar la condició que totes les funcions de la successió tinguin les mateixes direccions de gairebé-periodicitat R, pero més endavant veurem que és innecessaria.

La majoria dels teoremes dels capitols anteriors tenen els seus corresponents per les funcions g.e. i durant el transcurs d'aquest capítol en veurem d'altres exemples; pero, la nostra intenció principal, en aquest capítol, és fer ressortir les semblances entre les funcions ellíptiques i les funcions g.e. que hem definit. Abans d'entrar en aquest tema, és obligat donar algunes proposicions i definicions preliminars

17. Definició. - Sigui $f(z)$ una funció meromorfa en tot el pla si donada una successió qualsevol de valors complexos s_n sempre és possible extreure de la successió

on k_n i h_n són reals, i representem per $\Delta(\varepsilon)$ el parallelogram de vertexs

$$0, \quad l(\varepsilon,0), \quad l(\varepsilon,\alpha)e^{i\alpha}, \quad l(\varepsilon,0)+l(\varepsilon,\alpha)e^{i\alpha}$$

Evidentment sempre sera possible trobar dues successions $\tau_n(\varepsilon,0)$ i $\tau_n(\varepsilon,\alpha)$ tals que

$$0 \leq k_n - \tau_n(\varepsilon,0) < l(\varepsilon,0), \qquad 0 \leq h_n - \tau_n(\varepsilon,\alpha) < l(\varepsilon,\alpha)$$

és a dir, el punt

$$z_n = s_n - \tau_n(\varepsilon,0) - \tau_n(\varepsilon,\alpha)e^{i\alpha}$$

és interior a $\Delta(\varepsilon)$, per tant, podrem extreure de la successió dels z_n una altre que tendeixi vers un limit z_0; nosaltres continuarem representant aquesta successió parcial per z_n, puix que no pot haver-hi cap confusió. Com que a més